Posudek oponenta bakalářské práce Barbory Päckertové

„Registrované partnerství a jeho vliv na formování rodin“

Předkládaná bakalářská práce Barbory Päckertové s názvem „*Registrované partnerství a jeho vliv na formování rodin“* se skládá z celkem 62 tiskových stran, z nichž je 5 stran příloh. Práce je rozdělená do 8 kapitol včetně úvodu a závěru. Za cíl má představení problematiky svazků neheterosexuálních osob, společně s nastíněním možností, jaké mají tyto páry při zakládání společné rodiny. Jedná se bezesporu o inovativní téma, a to zejména v rámci demografie, která se minimálně na českém území neheterosexuální menšinou zatím příliš nezaobírá.

Práce má logickou strukturu, postupuje od teoretických částí k částem empirickým. V první kapitole autorka uvádí téma a strukturu práce. Druhá, poměrně krátká kapitola popisuje metodiku práce, zejména analýzy vlastního průzkumu. Zde však postrádáme informaci, jaké byly další použité postupy, například k výpočtu ‚*Počtu registrovaných partnerství na 10 tis. obyvatel (v %)‘*. Třetí kapitola pak pokládá teoretický základ zkoumaného tématu. Autorka poměrně čtivě popisuje nejdříve co je homosexualita a pojmy s ní spojené, poté přistupuje i k registrovanému partnerství a jeho legislativnímu vývoji i současnému stavu v Česku. Za zmínku zde stojí tabulka na straně 24, která srovnává instituci registrovaného partnerství s manželstvím. Kapitola je obsahově velmi zajímavá, avšak za nedokonalost lze pokládat, že se zde autorka stále přiklání k duálnímu rozdělení sexualit na hetero- a homo-, což je v současné době paradigma již zastaralé, neb už Kinsey začal mluvit o lidské sexualitě jako o škále v padesátých letech minulého století. Čtvrtá kapitola navazuje na předchozí a představuje formy registrovaného partnerství v různých evropských zemích (ne pouze v Evropské unii). V páté kapitole se dozvídáme o možnostech, které mohou vést k založení rodiny homosexuálních párů i v návaznosti na registrované partnerství. Ač je kapitola poměrně dobře zpracována, autorka na jejím začátku v rámci své obecné (a literaturou nepodložené) definice rodiny zcela opomíjí existenci bezdětné rodiny, a i přes to, že se dále mluví o rodině v kontextu rodiny s dětmi, není vhodné tyto definice zaměňovat.

Následující dvě kapitoly jsou empiricky založené. V šesté kapitole autorka analyzuje registrovaná partnerství na základě dat ze sčítání lidu 2011 a matrik, přičemž dochází k zajímavým poznatkům, že data ze SLDB jsou oproti předpokladu ČSÚ nadhodnocená, tedy že se nemusí jednat o opravdové svazky. Matoucí je místy fakt, že studentka interpretuje data, u kterých není zcela jasné, kde jsou zobrazena. V sedmé kapitole studentka analyzuje vlastní (převážně) internetový průzkum. Za vyzdvihnutí stojí již jeho samotný rozsah, neboť byla schopna získat téměř 800 respondentů. Autorka si také stanovila poměrně zajímavé vstupní hypotézy, které ověřuje chí kvadrát testy i srovnáním s výsledky výzkumu Sociologického ústavu. Poslední kapitolou je krátký závěr, kde se opakují zjištěná tvrzení a nejdůležitější body práce.

V práci se bohužel nachází nemalé množství gramatických a formálních chyb, mezi které mimo jiné patří i rozdílný oficiální název práce od toho, který je uvedený v záhlaví každé číslované stránky. Typografických chyb je v práci minimum, avšak problémem je i opakování již zmíněných poznatků (a to někdy i graficky), nebo občasná nesrozumitelnost textu (např. na str. 29 ‚*Homosexuální rodičovství je v České republice stále dosti diskutovaným tématem, obzvlášť pokud se do toho zapojí témata ohledně dětí a jejich případné osvojování homosexuálními páry.‘*). Z pohledu oponenta se jedná pravděpodobně o chyby z nepozornosti, či časové tísně.

Dalším viditelným nedostatkem je těžkopádná práce s literaturou. Nejen, že studentka neodděluje datové zdroje a literaturu, také se poměrně často uchyluje k používání několika zdrojů literatury stále dokola, což společně se využíváním neakademických zdrojů (rozhlas.cz) či dáváním citace mimo větu *„(Hendl, 2004)‘,* působí poněkud neobratně. Dalším problémem, který prostupuje celou práci je občasná absence citací či vlastní interpretace nepodložených obecných pravd či zákonitostí.

I přes zmíněné výtky se ovšem domnívám, že autorka odvedla náležitý kus práce a představila inovativní téma na poli tuzemské demografie. Domnívám se, že práce celkově splňuje rozsahem i dalšími požadavky nároky kladené na zpracování závěrečné práce tohoto typu, a proto ***navrhuji předkládanou bakalářskou práci přijmout k obhajobě.***

V Praze dne 30. 5. 2017

Mgr. Lenka Křenková